

1915-03-08

AFSENDER

Augusta Pedersen

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Afsendersted:

Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:

Mappe 86 nr. 61

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

Lille Væum. 8 Marts 15

Kæer Agnete.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 61

Jeg har set efter i eventyrene om
det var noget af det Morten Christen
harde tegnet på træ. Men til sidst
kunde jeg ikke huske hvad jeg havde
læst og hvad jeg havde set på tegningen
- det hele løb rundt som trolde. Men
skulde for eks. Marie en dag på lyst
til fortælle mig tegningen, så prøver
jeg igen, for jeg synes det var morsomt
at komme efter det, han har tænkt på.

Den lille tegning om duen der slipper
har glædet os herdyemne og flere
søndersjyder. Den må vi da en gang
have i stort billede, så alle kan se den.
- sagde én af dem. Men, det er nok
bedst at vente lidt med den slæg.

27/3 Kære Jakob, din tegning kom
for flere dage siden og jeg kan slet
ikke sige dig hvor glad du gjorde
mig. Du får en inderlig tak for
den. Jeg ventede med at skrive
til dig havde været i søndersjylland.
I går afton kom jeg hjem. Det er

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Ikke rigtig tid at sige, hvor under-
ligt det er at kørte ad de veje,
- både der ned, og tilbage igen.
Det er den samme søl, eller sølv, som
der lyder over en, ligesom marker
og mønstre og huse og læstestier,
- og så dog en hel anden verden at
komme ind i, med hestene for træmpel
over Kongens-broen.

Jakob Støttrup i Hørreby fejlede
80 fødselsdag. Han sad og læste i sin
bibel, og så gik ikke for sig selv lige
ved ham. Han blev glad. Han ad
aften kom mange gæster. Der var
jo meget der skulde tales om. De
var søstret alle, med på en eller anden
måde. Jørgen Skudde, en mand med
sådanne gode øjne, havde mistet sine
to sønner. Ja Laurits, han var faldet,
men Anders, han måtte da komme
hjem, de havde jo drømt det
helge to, han og hansen i en og
samme morgenstund. Men Laurits
var også død.

Og meget blev der fortalt fra dem alle
i skuffegraven, og om de hjemlige
forhold. Endnu er der såkaldt ingen
for færd, men der drages stadig mere
ind af føde midler af Kommunerne,
og det har utvivlsomt meget at sige,
noordan R- forstanderen er. I Hørreby
Kommune er der en forstander og god
mand, som de alle var glade ved, man
mange steder, for eks: i et nordligt
sogn, er der en virkelig skuffest af en
skolelærer, som også er R. forst. - han
gik, at den forstad han kom.
De blev ^{forstændt} havde de begyndt på at
vade Kiste og Skole igennem, for at
se om noget var gemt, o. s. v. -
Men gl. Jakob længede for, at vikle
sig talen om øjeblikket, glætte
evighedslivet, og var begyndt han på
"For dem var Huse som danske Kiste"
og der blev sagt gode ord og meget
flere sange. Gud Pedersen kom
også der ned om aftenen.

Jeg var også hos Lygtes, Rødding.
Det lillende gjorde ham så glad, at

jeg vilde ønske du kunde set hendes glade færefyldte øjne. Hun forstod det straks fuldt ud. Lyske skal have lidt længere tid. Hun står siden hen længe og så for det, og sagde så: ja, jeg tror jeg blir rigtig glad ved det.

Om morgenen bad fru Lyske om at måtte sige: velkommen igen Gudis ensles ^{og} hun syntes, hun ligesom havde fået et nyt glimt af dem.

Og så bad de mig begge at sige dem fare så godt - jeg kunde. De kan jo nu ikke mere skrive deres modersmål til os, de danske skrevne breve kom, men tilbage med tysk håndskrift: "utiladeligt fremmed sprog."

Hvor det godt at ^{godt} se hvordan vorde ^{for} altid sørger for at give os den opmuntning som vi ikke kan leve foruden. De havde nu haft en bryllupsdag som lysti sådan op i al bedrøvelsen. Svigerdatteren Peder Gad kom hjem fra Læssøet et, sund og frisk var han, men lammet endnu og kan ikke gå lange veje. 13 marts holdt de så bryllups - Kirken var fuld af gode venner og omfattede

Det er da vist et kjærligt brev. Vi er midt i roed med malning og svingering. Men jeg vil ikke vente længere med at sende eder et ork.

Dit brev, Agnete, har fra Lykke fælt, og jeg skulde helse og takke dig. Man må aldeles ingen bære fori over grænsen. En madams undersøger hele personen. Men dit brev sad inde mellem skind og ved i min smulle, og slap godt i gennem. Var det gælt med godt, var det søft nalt frem, da der stod bondes jorder i stedet for word - skovrigere, og det blev ikke.

Manne helene for I begge to og Joh: Tomas fra os to gamle.

Gid vi alle må få en god påskefest med vor opstandene froelser. eders

XX

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 619

med deilige blomster, og ingen havde for det en glad en brudegom.

Han valgte at søge i bakke. Heron for mig store og Lige: Et undres jeg på ved svampen og kvæde.

Nu sidder de så inde på den af jord i Kiesel, som den for Ligeumbløst, den er øde og falk se tykke, men de gør det arbejde med godt mod og her kan en eneste sorg: Over Peter må for los at blive hjemme! folk til at hjælpe med arbejdet, kniber det med, H store skrives blev stjålet fra dem en af de første nætter de var derude, - Korn og Kartoffler er der ikke fuldt af, og mange andre vanskeligheder - men det er jo alligevel ingen ting at søge - vi har Peter må blive hjemme!

Den spurgte om nogle mål på Alboe - Det forstod jeg vist det ikke at søge på. Men jeg gik over i Kisten og måtte den forfærdelige allertavle. Men se c: Lige bred, omstændigt lige i høj, men her så saken en over midten. Og så her den en rigtig brev =

Jeg stød og tænkte på hvordan
dette bryg blev så flygtigt for at give
plads for Moses, men søg mig til
og med at "komme tid, kommer
såd" - og at det er så mange langt
store brygge der skal væk, for Moses
kan komme til at glæde sandelig.
Jeg synes det er så dejligt at det
ikke kan lide ham helt være,
- som du skrives.
Men jeg har vist det ikke skrevet
til eder siden vi var i eders hjem.
Det gode hjem, hvor vi så gerne
vil gå ind. Takk for søndag aften,
og den anden aften, og for det
alt sammen. Til I hilse pigebrødre
for mig! Og i Luen Ring. Jeg kunde
så godt lide hans viden og vil.
Er du så tilfreds med J. Brandts,
svas til Glomacene? Jeg
synes det er så godt om man
kunde vente det af ham.
Men hvor er han dog fattig fattig.
- intet at ønske, intet at bede
om, ingen at bede til!

Der er noget jeg havde lyst til at
skrive lidt om til eder for, da det
vel varer en rum tid inden vi
falder ud igen. Men det er vanskeligt
at jeg kan det, og bedst er det nok
i hvert fald at vente. Men jeg
tror I og vi kunde mødes i god
forståelse det, og det giver jo altid
glæde. Det er om vor dait og om
barnedaiten. Jeg synes at alt
kond vi i dette er oplever, det
volder so underligere det ind, hvor
Rilden volder frem, som bliu til
floden, der læger de sigge vander.
Det er jo først og fremst i løn,
vi skal leve vort daitliv, om
vi kan vel også tie for meget med
hvad hjertet er faldt af.

Hvor var det godt om nogle af de
mange der går om i Skinde til
dait med deres små børn, kunde få
øjene op og få det lys og glæde
Gud under dem så vel.
- Ues er Guds hus og hemmens port
- og vi vasker det ikke!